

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.445 van 17 februari 2014
in de zaak A. 211.423/XII-7563**

In zake: de BVBA VERKINDEREN AANNEMINGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Peeters en Matthias Lierman
kantoor houdend te 8310 Assebroek-Brugge
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Judo
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV ALGEMENE ONDERNEMINGEN TIBERGYN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Aniek Van de Velde
kantoor houdend te 8720 Wakken
Kasteeldreef 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 januari 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “- een beslissing van 19 december 2013 [...] van het Vlaams Gewest, Agentschap Wegen en Verkeer, Afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, inzake de open aanbesteding [bestek 1M3D8J/13/63] waarbij de opdracht gegund werd aan de nv Algemene Ondernemingen Tibergyn,

- alsook het gunningsverslag van 16 december 2013”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 3 februari 2014 heeft de nv Algemene Ondernemingen Tiberghyn gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 februari 2013, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Peeters, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaten Frank Judo en Stijn Maeyaert, die verschijnen voor de verwerende partij, en advocaat Aniek Van de Velde, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, van het Vlaamse Gewest schrijft een overheidsopdracht van aanneming van werken bij wijze van open aanbesteding uit voor het verbeteren van de verkeersveiligheid op kruispunten en wegvakken, met in het bijzonder het verbeteren van de verkeersveiligheid op het tracé van de kusttram.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 15 oktober 2013.

3.3. Zes inschrijvers dienen een offerte in, waaronder de verzoekende partij. Na rekenkundig nazicht en vóór het regelmatigheidsonderzoek worden de offertes als volgt gerangschikt:

		Bedrag in euro, btw niet inbegrepen
1.	Verkinderen Aannemingen bvba	439.739,20
2.	Algemene Ondernemingen Tibergyn nv	478.946,00
3.	Verkinderen nv	486.054,00
4.	De Waele Gebrs. nv	552.069,35
5.	Wegenbouw Ockier nv	593.752,70
6.	Aannemingsbedrijf Norré-Bhaegel	594.463,00

3.4. Met een aangetekend schrijven van 27 november 2013 vraagt de verwerende partij aan de verzoekende partij een prijsverantwoording voor de eenheidsprijzen van de posten 11, 17, 45, 54, 80, 101 en 127 overeenkomstig artikel 21, § 3, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’, evenals een prijsverantwoording voor het totaalbedrag van de offerte overeenkomstig artikel 99, § 2, van dit koninklijk besluit aangezien het totaalbedrag afwijkt van het gemiddelde zoals bepaald in het besluit.

3.5. Met een aangetekend schrijven van 6 december 2013 verstrekt de verzoekende partij een prijsverantwoording voor de gevraagde eenheidsprijzen en het totaalbedrag.

Inzake het totaalbedrag van de offerte wordt het volgende opgemerkt:

“Voor wat betreft de verantwoording van het totaalbedrag veroorloven wij ons U het volgende te melden.

In de eerste plaats is onze firma voor het uitvoeren van de in hoofding genoemde aanneming optimaal uitgerust daar wij beschikken over het nodige geschoold personeel alsook over het nodige gespecialiseerd

materieel. Hierbij voegen wij een lijst van het materieel dat onze eigendom is en dat wij wensen in te zetten voor het uitvoeren van de in hoofding genoemde aanneming:

[...]

Voorts omvatten onze activiteiten in hoofdzaak het uitvoeren van onderhouds- en herstellingswerken van kleine omvang waarin de opbraak en heraanleg van rijwegen, kruispunten, fietspaden en voetpaden zijn opgenomen.

Getuige hiervan is de volgende lijst van in uitvoering zijnde werken als hoofdaannemer:

[...]

Het rendement op dergelijke werken is ons welbekend en afgaand op de goede resultaten van de in uitvoering zijnde werken is van dezelfde basis vertrokken voor de berekening van de eenheidsprijzen van deze aanneming.

Voor het plaatsen van de lijnvormige elementen beschikken wij over een goed uitgeruste vacuuminstallatie waardoor een arbeider kan worden uitgespaard en waardoor een hoger rendement behaald wordt in vergelijking met de plaatsing door middel van een borduurklem omdat er geen tijd meer nodig is om de klem aan te spannen en te lossen.

Voorts bevinden onze kantoren en terreinen zich op een gemiddelde afstand van 25 kilometer van de in hoofding vermelde uit te voeren werkzaamheden waardoor onze verplaatsingskosten tot een minimum herleid worden.

Tot slot is de in hoofding genoemde opdracht niet van die aard dat speciale technieken moeten worden aangewend die de prijs in nadelige zin kunnen beïnvloeden.

Wij menen dat met bovenstaande argumenten de eenheidsprijzen en het totaalbedrag voldoende zijn verantwoord en als aanvaardbare en regelmatige inschrijvingsprijzen mogen worden beschouwd.”

3.6. Vervolgens vraagt de verwerende partij bij e-mail van 12 december 2013 advies aan de dienst Algemene Technische Ondersteuning (hierna ATO) die met een brief van 13 december 2013 advies verstrekt. Inzake de prijsverantwoording voor het totale offertebedrag luidt dit advies dat de prijsverantwoording voor het totale offertebedrag zeer beknopt is en gebaseerd is op algemene elementen zonder detaillering; er wordt in besloten dat uit deze verantwoording niet is af te leiden waarom het offertebedrag meer dan 15 % onder het wettelijk gemiddelde ligt.

3.7. In het gunningsverslag van 16 december 2013 wordt aangaande de prijsverantwoording van de totaalprijs van de verzoekende partij vermeld:

“Er werd tevens prijsverantwoording gevraagd voor de totaalprijs van de offerte. De prijsverantwoording is zeer beknopt en gesteund op algemene elementen, zonder enige detaillering. Uit de verantwoording is niet af te leiden waarom het offertebedrag meer dan 15% onder het gemiddelde ligt. Gelet op bovenvermelde elementen is de aanbestedende overheid van mening dat de verantwoording het wettelijk vermoeden van een abnormaal laag offertebedrag niet adequaat weerlegt en de offerte bijgevolg dient te worden afgewezen”.

De prijsverantwoording inzake de eenheidsprijzen wordt aanvaard. Voorgesteld wordt om de offerte van de verzoekende partij onregelmatig te verklaren en de opdracht toe te wijzen aan de nv Algemene Ondernemingen Tibergyn als laagste regelmatige inschrijver.

3.8. Op 19 december 2013 beslist de verwerende partij om de opdracht “gelet op de motieven en het onderzoek en de beoordeling zoals hierboven omstandig beschreven” te gunnen aan de nv Algemene Ondernemingen Tibergyn.

3.9. Met een aangetekend schrijven van 6 januari 2014 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat haar offerte onregelmatig is bevonden en geweerd werd. Als bijlage wordt een kopie gevoegd van het gunningsverslag en de gunningsbeslissing.

IV. Tussenkost

4. De nv Algemene Ondernemingen Tibergyn blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

A. Voorwerp

5. De verzoekende partij richt haar vordering ook tegen het gunningsverslag. Dit lijkt evenwel een louter voorbereidende handeling van de

gunningsbeslissing. Aldus is de vordering tegen het gunningsverslag in beginsel in de huidige stand van het geding niet ontvankelijk.

B. Belang

6.1. De tussenkomende partij werpt op dat de verzoekende partij niet aantoonbaar over het rechtens vereiste belang bij de vordering te beschikken, noch over het voordeel dat rechtstreeks uit de schorsing moet volgen.

6.2. De verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift uitdrukkelijk op dat zij haar beroep instelt als gepasseerde inschrijver; zij meent over een gekwalificeerd moreel belang te beschikken.

6.3. In het licht van de van toepassing zijnde procedure die een summier onderzoek veronderstelt en van de artikelen 14 en 15 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ dient het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering te worden aanvaard aangezien de verzoekende partij een geweerde inschrijver is.

VI. De schorsingsvoorwaarden

7.1. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

7.2. Te dezen is evenwel de voornoemde wet van 17 juni 2013 van toepassing.

Luidens artikel 15, eerste lid, van deze wet is voor de schorsing van de thans bestreden beslissing het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

Anderzijds verplicht artikel 15, tweede lid, de verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempel voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VII. Onderzoek van het enige middel, eerste en tweede onderdeel

Standpunten van de partijen

8. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4 en 5 van de voornoemde wet van 17 juni 2013, van artikel 43, eerste lid, D) van de Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 ‘betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten’, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van artikel 24 van de wet van 15 juni 2006 ‘betreffende de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, evenals van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het materieel motiverings-, het zorgvuldigheids-, het gelijkheids- en het zuinigheidsbeginsel.

8.1. In een eerste onderdeel voert de verzoekende partij onder meer aan dat de beoordeling in het gunningsverslag niet op rechtens afdoende wijze de feitelijke en juridische motieven van de wering van haar offerte weergeeft. Wanneer de aanbestedende instantie een offerte onregelmatig verklaart rust op

haar een bijzondere motiveringsplicht. De verwerende partij is hieraan te dezen niet tegemoet gekomen aangezien zij een stijlformule gebruikt om de gegeven prijsverantwoording af te wijzen. Door de beperkte motivering in het gunningsverslag schendt de bestreden beslissing volgens de verzoekende partij artikel 43, eerste lid, d) van Richtlijn 2004/18/EG van 31 maart 2004 en de materiële motiveringsplicht.

8.2. In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het onderzoek van de prijsverantwoording door de aanbestedende instantie zorgvuldig en met redelijkheid dient te gebeuren, wat te dezen niet zou zijn gebeurd. Los van de schending van de materiële motiveringsplicht blijkt uit de gegeven motivering dat de zorgvuldigheidsplicht en de redelijkheidsplicht zijn geschonden, nu de gegeven prijsverantwoording voor de totaalprijs niet werd onderzocht.

Een afwijzing van de prijsverantwoording louter op grond van een beweerde beknopte en niet gedetailleerde prijsverantwoording is op zich niet zorgvuldig. Ook een beknopte prijsverantwoording kan pertinent zijn en de aanbestedende instantie voldoende elementen aanreiken om de gegeven prijsverantwoording te aanvaarden. Bovendien is het oordeel dat het te dezen om een beknopte en niet gedetailleerde prijsverantwoording zou gaan, strijdig met de gegeven prijsverantwoording, strookt het niet met de werkelijkheid en maakt het dus evenmin een juist motief uit. *In se*, zo vervolgt de verzoekende partij, stelt de verwerende partij niets anders dan dat de gegeven prijsverantwoording niet afdoende is, terwijl zij de diverse aangehaalde elementen niet heeft onderzocht, noch heeft ontmoet of beantwoord. Hoe ruim de discretionaire bevoegdheid van de aanbestedende instantie ook is, dit schendt de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

De in het gunningsverslag opgenomen motivering is niet juist en de daarop betrekking hebbende motieven –“beknopt en gesteund op algemene elementen en zonder enige detaillering” – zijn niet bewezen, niet draagkrachtig, gaan de perken van de zorgvuldigheid en de redelijkheid te buiten en kunnen dus niet in rechte ter verantwoording van de genomen beslissing worden aangenomen.

9. Inzake het eerste en tweede onderdeel merkt de verwerende partij op dat de grief als zou zij geen of een gebrekkig onderzoek hebben gevoerd, niet kan worden aanvaard en zelfs verbazing opwekt nu zij ATO advies heeft gevraagd over de verstrekte prijsverantwoording.

Voorts wijst zij erop dat een aanbestedende overheid over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt bij de beoordeling van de prijsverantwoording. Te dezen is de beoordeling niet kennelijk onredelijk. Een zicht op de door de verzoekende partij gegeven prijsverantwoording maakt duidelijk dat de verwerende partij correct heeft besloten dat de verzoekende partij bij die verantwoording te vaag bleef. Vervolgens gaat de verwerende partij in haar nota op meer concrete wijze in op elk van de verantwoordingselementen opgenomen in de prijsverantwoording wat de totaalprijs betreft.

10. De tussenkomende partij werpt op dat het enige middel verwijst naar verscheidene geschonden geachte rechtsnormen en dat de uiteenzetting in diverse onderdelen niet overeenstemt met de onderscheiden vermeldingen in het middel. Voorts zou de verzoekende partij niet verduidelijken hoe artikel 43, eerste lid, D) van Richtlijn 2004/18/EG van 31 maart 2004, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel werden geschonden. Om die reden is de vordering niet ontvankelijk. Daarnaast merkt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partij geen schending inroept van artikel 21 *juncto* artikel 99 van het voormelde koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’. De vordering tot schorsing is dan ook niet ontvankelijk waar zij in haar tweede onderdeel ingaat op het prijsonderzoek.

Wat het eerste onderdeel betreft, stelt de tussenkomende partij dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de werken aan haar worden gegund als laagste regelmatige inschrijver, zodat de beslissing in overeenstemming is met artikel 24 van de wet van 15 juni 2006.

Inzake het tweede onderdeel wijst zij op de discretionaire bevoegdheid van de aanbestedende overheid en de verplichting voor de inschrijver om een concrete en onderbouwde prijsverantwoording te verstrekken. Volgens haar is de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid niet te buiten gegaan. De

prijsverantwoording van de verzoekende partij was gesteund op eenzijdige beweringen zonder objectieve stavingstukken. Bovendien is elke opdracht verschillend en is het niet zo omdat men ook bekwaam is voor het uitvoeren van andere opdrachten en het rendement aldaar kent, dat men dit sowieso kan transponeren naar huidige opdracht.

Beoordeling

11. In de eerste plaats wordt opgemerkt dat de verzoekende partij per onderdeel van haar middel een voldoende duidelijke omschrijving geeft van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing werd geschonden. Ook geeft zij op het eerste gezicht op voldoende duidelijke wijze aan waarom volgens haar het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden. Bovendien blijkt uit de nota en het verzoekschrift tot tussenkomst dat de verwerende partij en de tussenkomende partij de draagwijdte van het middel hebben begrepen. De tussenkomende partij wijst er wel terecht op dat de verzoekende partij zich in haar middel niet beroept op de schending van artikel 21 *juncto* artikel 99 van het voormelde koninklijk besluit van 15 juli 2011. Zij lijkt evenwel te miskennen dat in het tweede onderdeel de verzoekende partij zich beroept op een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Ten slotte, in de mate dat de verzoekende partij in het middel de schending aanvoert van artikel 43, eerste lid, D), van de Richtlijn 2004/18/EG van 31 maart 2004 dient wel te worden vastgesteld dat zij hier niet uiteenzet op welke wijze een dergelijke rechtstreekse schending van een richtlijn bepaling, waarvan niet wordt beweerd dat ze niet of niet volledig zou zijn omgezet door internrechtelijke regelgeving, het middel vermag te ondersteunen. Bovendien verliest zij uit het oog dat de opdracht het Europese drempelbedrag voor werken niet overschrijdt.

Het middel lijkt dan ook niet ontvankelijk in de mate dat de schending wordt aangevoerd van artikel 43, eerste lid, D), van de Richtlijn 2004/18/EG van 31 maart 2004. Voor het overige lijkt de exceptie van de tussenkomende partij te moeten worden verworpen.

12. Er valt op te merken dat, door zich in de motivering van de bestreden beslissing uitdrukkelijk aan te sluiten bij het gunningsverslag dat materialiter één geheel uitmaakt met de bestreden beslissing, de verwerende partij zich de motieven van dit verslag heeft eigen gemaakt. De motieven waarop de verantwoordelijke ambtenaar zich heeft gesteund in het gunningsverslag worden aldus de motieven waarop de verwerende partij zich steunt.

13. Overeenkomstig artikel 24 van de voormelde wet van 15 juni 2006 dient bij aanbesteding de opdracht te worden gegund aan de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indient.

Partijen betwisten niet dat artikel 99, § 2, van het voormeld koninklijk besluit van 15 juli 2011 te dezen van toepassing is, nu het gaat om een aanneming van werken die werd gegund bij openbare aanbesteding en waarbij zes offertes werden ingediend, noch wordt betwist dat het bedrag van de offerte van de verzoekende partij minstens 15% onder het gemiddelde bedrag van de andere ingediende offertes ligt, zoals berekend overeenkomstig de voormelde bepaling. De aanbestedende overheid diende de offerte van de verzoekende partij aldus te beschouwen als een offerte waarvan het eventueel abnormale karakter van de prijs moet worden nagezien. Evenmin wordt de beslissing betwist om ter zake een prijsverantwoording te vragen.

De verzoekende partij voert in het eerste en tweede onderdeel van haar middel echter aan dat het gunningsverslag niet afdoende gemotiveerd is wat de verwerping van haar prijsverantwoording voor de totaalprijs betreft. Daarnaast beroept zij zich in dit verband eveneens op een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht aangezien de gegeven prijsverantwoording wat de totaalprijs betreft niet zorgvuldig werd onderzocht.

14. In de mate dat wordt aangevoerd dat de verwerende partij de in het kader van het voornoemde artikel 99, § 2, gevraagde en door de verzoekende partij gegeven prijsverantwoording niet afdoende heeft onderzocht en dat de beslissing om die prijsverantwoording niet te aanvaarden en de prijs als abnormaal te beschouwen, niet steunt op in feite en in rechte juiste, afdoende en aanvaardbare

motieven, dient te worden aangenomen dat de aanbestedende overheid over een grote beoordelingsvrijheid beschikt om de gegeven prijsverantwoordingen al dan niet te aanvaarden, dat de Raad van State zich bij dergelijke beoordeling niet in de plaats mag stellen van het bestuur, dat hij desgevraagd wel mag nagaan of de betrokken motieven in rechte ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking mogen worden genomen, wat onder meer vereist dat ze naar behoren zijn bewezen, dat een inschrijver zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, dat de in hetzelfde artikel 21, § 3, opgesomde objectieve factoren niet limitatief zijn en dat ten slotte het onderzoek moet gebeuren met inachtneming van de zorgvuldigheidsverplichting.

15.1. Uit het gunningsverslag dat de verwerende partij zich heeft eigen gemaakt, blijkt op het eerste gezicht niet dat de verwerende partij de door de verzoekende partij verstrekte verantwoording voor de abnormaal lage totaalprijs van haar offerte met de nodige ernst en zorgvuldigheid heeft onderzocht. De verwerende partij heeft zich beperkt tot de loutere vaststelling dat “de prijsverantwoording zeer beknopt en gesteund op algemene elementen, zonder enige detaillering” is, zonder de in de prijsverantwoording vermelde verantwoordingselementen voor de totaalprijs nader te bespreken en te evalueren zodanig dat *in concreto* blijkt hoe deze elementen de schijn van abnormaliteit die over de betrokken totale offerteprijs hangt, niet zouden kunnen wegnemen.

Dit blijkt op het eerste gezicht evenmin uit de stukken van het administratief dossier aangezien ook het door ATO verstrekte advies enkel vermeldt dat de prijsverantwoording zeer beknopt is en gesteund op algemene elementen, zonder enige detaillering. Aldus blijkt op het eerste gezicht dat de prijsverantwoording voor de abnormale totaalprijs niet zorgvuldig onderzocht is geweest.

15.2. Het is pas in haar nota dat de verwerende partij voor het eerst ingaat op de door de verzoekende partij in haar prijsverantwoording aangebrachte verantwoordingselementen en deze op meer concrete wijze tracht te weerleggen.

Op het eerste gezicht lijkt echter te moeten worden aangenomen dat geen rekening kan worden gehouden met motieven die pas in de nota worden

aangebracht en geen grondslag vinden in de gunningsbeslissing, noch in het administratief dossier. Elementen die de verwerende partij thans aanbrengt, nemen immers niet weg dat er op het eerste gezicht niet blijkt dat tijdens de gunningsprocedure zelf een deugdelijk onderzoek heeft plaatsgevonden naar de prijsverantwoording van de verzoekende partij. Zo blijkt bijvoorbeeld nergens uit het administratief dossier dat de verwerende partij effectief onderzocht heeft of en in welke mate de aangehaalde verantwoordingselementen de verzoekende partij onderscheiden van andere inschrijvers.

Bovendien lijkt het standpunt van de verwerende partij dat de prijsverantwoording zeer beknopt is en gesteund op algemene elementen, zonder enige detaillering, op het eerste gezicht niet te kunnen worden gevolgd. De verzoekende partij haalt immers uitdrukkelijk concrete elementen aan zoals haar uitrusting (onder meer een vacuümmachine), beter rendement, ervaring en referenties en de beperkte afstand van haar zetel tot de werf. De door de verzoekende partij verstrekte verantwoording bevat op het eerste gezicht aldus toch een aantal concrete, specifiek op de voorliggende opdracht betrokken, elementen, zodat het *prima facie* onzorgvuldig voorkomt om de prijsverantwoording zonder meer af te doen als zeer beknopt en gesteund op algemene elementen, zonder dat enig concreet onderzoek van de door de verzoekende partij opgegeven verantwoordingselementen blijkt.

Er lijkt in de voorliggende zaak dan ook op het eerste gezicht een wanverhouding te bestaan tussen de door de verzoekende partij verstrekte verantwoording voor de totaalprijs en de door de verwerende partij in de bestreden beslissing en het gunningsverslag opgenomen motieven om deze verantwoording te verwerpen.

16. Het eerste en tweede onderdeel van het middel zijn in de besproken mate ernstig.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Algemene Ondernemingen Tibergyn tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 19 december 2013 van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, om de overheidsopdracht van werken voor het verbeteren van de verkeersveiligheid op kruispunten en wegvakken (bijzonder bestek nr. 1M3D8J/13/63) te gunnen aan de nv Algemene Ondernemingen Tibergyn.

3. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

4. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 februari 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Silja Doms,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra